

1. Op welke manier keek Jezus naar Petrus?

Lukas is de enige van de vier evangelisten die ons dit kleine detail doorgeeft: dat, als Petrus Jezus heeft verloochend, als hij drie keer glashard heeft gezegd dat hij Jezus niet kent, dat Jezus Zich dan omkeert en hem aankijkt. Het staat in vers 61 van Lukas 22: 'En de Here keerde Zich om en keek Petrus aan.' En meteen daar achteraan schrijft Lukas dan: 'En Petrus herinnerde zich het woord van de Here, hoe Hij tegen hem gezegd had: Voordat de haan gekraaid zal hebben, zult u Mij driemaal verloochend hebben.'

Ik probeer me dat voor te stellen. Petrus staat op die binnenplaats, bij dat kolenvuur, terwijl het langzaam licht begint te worden, en hij heeft het hardgrondig gezegd, drie keer: 'Ik kén die man niet, ik weet wérkelijk niet waar je het over hebt!' Mattheüs schrijft erbij, dat Petrus zijn Meester verloochende met vloeken en zweren... 'Ik zweer dat ik Hem niet ken!' En dan, op dat moment, draait Jezus Zich om. Vanuit de rechtszaal kijkt Hij naar buiten, naar die binnenplaats. Zijn ogen treffen die van Petrus. En je vraagt je af: hoe heeft Jezus gekeken? Was het een blik vol verwijt? Een boze blik misschien? Toonde Jezus Zich onthutst? Of zat er in die blik iets van: 'Zie je wel? Ik zei toch al, dat je Mij zou verloochenen?'

2. Jezus heeft al gebeden voor Petrus

Je kunt je dat afvragen, maar als je de tekst goed leest, beseft je dat dit allemaal niet klopt. Jezus kan niet verwijtend of boos hebben gekeken, ook niet onthutst, en zeker niet triomfantelijk: 'Zie je wel dat Ik gelijk had?' Nee, als je de gegevens op je laat inwerken, dan komt er een ander beeld naar voren. Daarvoor moeten we terug in dit hoofdstuk, in Lukas 22, naar de beschrijving van de Paasmaaltijd. Als de Here Jezus het Heilig Avondmaal heeft ingesteld, richt Hij Zich op Petrus, en Hij zegt dan, in vers 31: 'Simon, Simon, zie, de satan heeft u allen opgeëist om te ziften als de tarwe. Maar Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet ophoudt. En u, als u eens tot inkeer gekomen bent, versterk dan uw broeders.'

Dus Jezus zegt: 'De satan gaat jullie allemaal op een vreselijke manier testen. Hij hoopt dat jullie allemaal door de mand vallen, dat jullie allemaal je geloof verliezen, dat jullie Mij allemaal in de steek laten.'

'Máár...' zegt Jezus dan, 'Ik heb voor jou gebeden, Petrus, dat je geloof niet ophoudt.'

Als Jezus dat zegt, dan zíé je Petrus al voor je, Petrus die denkt: 'U hebt gebeden voor mij? Maar dát is niet nodig! Ik blijf trouw, wat er ook gebeurt!'

En dat zegt hij vervolgens dan ook, in vers 33: 'Heer, met U ben ik bereid om zelfs de gevangenis en de dood in te gaan.' Maar Jezus antwoordt: 'Ik zeg je, Petrus, de haan zal vandaag beslist niet kraaien, voordat jij driemaal geloochend zult hebben dat je Mij kent.'

Jezus wéét wat er gaat gebeuren. Daarom zal Hij later niet onthutst naar Petrus kijken, als Petrus Hem inderdaad heeft

verloochend. Maar Jezus zegt: 'Petrus, Ik héb al voor je gebeden! Ik heb al voor je gepleit bij de Vader. Ik heb gesmeekt voor jou, dat je je geloof niet verliest! En als je er doorheen gekomen bent, Petrus, en als je je weer naar Mij toegekeerd hebt, als je je bekeerd hebt, versterk dan je broeders. Versterk dan de anderen. Geef het door, dat Ik je vasthoud, zélf als je zó diep valt. Geef het door, dat Ik trouw blijf, dat niets ons van elkaar kan scheiden! Geef het door, Petrus!'

Ik vind dat zo'n aangrijpend en indrukwekkend beeld: Jezus die op Zijn knieën aan het pleiten is voor Petrus, terwijl Hij wéét wat Petrus zal gaan doen. Terwijl Hij voorziet, wat Petrus zal gaan zeggen: 'Ik zweer het! Ik ken Hem niet!'

Je hoort de stem van de Heiland: 'Vader, vergeef het hem! Alstublieft, reken het Mij aan, Vader, niet hem! En geef dat hij zijn geloof niet verliest, Vader, geef dat Petrus terugkomt bij Mij, geef hem niet prijs aan de boze, laat hem niet verdwalen in de duisternis. Vader, houd hem vast, alstublieft! Houd hem vast, Ik smeeek het U!'

3. Jezus' blik moet een blik vol liefde geweest zijn

Het is die Meester, die voor Petrus gepleit heeft, die voor Petrus op Zijn knieën heeft gelegen, het is díé Meester die omkijkt en Petrus aankijkt. Die blik kán niet boos zijn, of verwijtend, of triomfantelijk. Nee, die blik is vol liefde, vol verdrietige liefde. Het is niet voor niets, dat Petrus op dat moment breekt, en naar buiten vlucht, wég van die binnenplaats, wég uit dat huis van Kajafas, en dat hij bittere, bittere tranen huilt...

'En de Heer keerde Zich om en keek Petrus aan.' Ik ben zo dankbaar dat Lukas dit zinnetje aan ons doorgeeft. Want het is zó tekenend voor de Here Jezus, voor de liefdevolle Heiland. Op het moment dat Petrus de verbinding verbreekt – 'Ik kén Hem niet!' – op dat moment zoekt Jezus de verbinding juist op. De band die door Petrus wordt verbroken, wordt door Jezus hersteld.

4. Diezelfde Meester heeft nu de ereplaats naast de Vader

En het is diezelfde Meester, diezelfde Heer, die het even later zegt tegen zijn rechters in de Joodse Hoge Raad, als zij Hem op de man af vragen: 'Bent U de Christus? Zeg het ons!' - Hij zegt dan (vers 67): 'Als Ik het u zeg, zult u het zeker niet geloven. En als Ik een vraag zal stellen, zult u Mij zeker niet antwoorden, of Mij loslaten.'

Van nu aan zal de Zoon des mensen gezeten zijn aan de rechterhand van de kracht van God.'

Jezus, die hier staat, geboeid als een misdadiger, Jezus die hier bespot wordt en geminacht, deze Jezus zal zitten aan de rechterhand van de kracht van God, Hij zal zitten op de ereplaats, de plaats van de Zoon, de Zoon van God, de Messias, de Redder van de wereld. En zoals Hij op aarde pleitte voor Petrus ('Vader, vergeef hem toch! Vader, laat hem niet los! Vader, geef dat hij zijn geloof niet verliest!'), zo pleit Hij nog stééds, ook nú, in de hemel, voor jou, voor mij, voor ons!

Dat stukje uit Hebrëen 4, dat we lezen, is zó'n geweldige stimulans om te bidden! 'Nu wij dan een grote Hogepriester hebben, Die de hemelen is doorgestaan, namelijk Jezus, de Zoon van God, laten wij aan deze belijdenis vasthouden.' Niet voor niets wordt Jezus hier de Hogepriester genoemd! En wat deed de hogepriester in Israël? Hij bad voor het volk! Hij pleitte voor het volk! Hij bracht offers voor het volk! Precies wat Jezus deed voor Petrus, dat doet Hij nu, als Hogepriester, voor ons allemaal, voor deze wereld!

En júíst omdat Hij Zelf Mens geweest is, Mens hier op aarde, kan Hij met des te meer kracht voor ons bidden. Want Hij wéét wat het is om mens te zijn. Vers 15: 'Want wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden, maar Een Die in alles op dezelfde wijze als wij is verzocht, maar zonder zonde. Laten wij dan met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid verkrijgen en genade vinden om geholpen te worden op het juiste tijdstip.'

5. Jezus weet wat wij meemaken

Jezus, Hij weet van binnenuit wat het is om op deze aarde te leven, wat het is om mens te zijn. Alle verleidingen die wij ervaren,

heeft Hij ervaren! De verleiding van de macht, de verleiding van de rijkdom, de verleiding van de luxe, van de makkelijke afsnijpaadjes, de verleiding door mensen, seksuele verleidingen, Jezus kent ze allemaal. Hij weet precies wat wij meemaken. Alleen: Hij weerstond elke verleiding. Hij zondigde niet. Nooit. Geen moment.

Hij kent onze zwakheden, Hij weet wat het is om verdriet te hebben, om pijn te lijden, om afgewezen te worden, om vernederd te zijn en bespot te worden. Hij weet wat het is om moe te zijn, intens moe. Hij weet wat uitputting met je doet. Hij weet wat angst is, intense doodsangst. Hij weet wat drukte is, en stress. 'Wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden, maar Een Die in alles op dezelfde wijze als wij is verzocht, maar zonder zonde.'

Tot die Hogepriester richten wij ons vandaag, op deze Biddag. De Man van Smarten, die weet wat wij meemaken.

Eigenlijk is dat zo'n enorm verschil, als je dat weet, dat je niets uit hoeft te leggen, dat Hij – om het zo maar eens te zeggen – Ervaringsdeskundige is. Het maakt het ook zoveel eenvoudiger om eerlijk te worden, om open te zijn, óók over je mislukkingen. Want Hij weet wat het is, Hij kent ons menselijk bestaan van binnen uit.

Misschien ken je de naam van Janusz Korczak. Hij was een Poolse kinderarts en hij kwam uit een Joodse familie. Korczak had baanbrekende ideeën over pedagogiek, hoe je omgaat met kinderen. Hij stichtte een weeshuis voor Joodse kinderen in Warschau, en in Polen kreeg hij grote bekendheid, doordat hij veel schreef in kranten en ook een eigen radioprogramma had. Korczak was een beroemdheid.

Op 5 augustus 1942 kwamen de nazi's de 192 kinderen van het weeshuis ophalen, om ze over te brengen naar het vernietigingskamp Treblinka. Korczak zelf kreeg het aanbod om vrijuit te gaan. Hij was immers een beroemdheid in Polen. Maar hij was heel uitgesproken: 'Ik blijf bij mijn kinderen.' Later kreeg hij nóg een kans, en nóg een. Maar hij twijfelde geen moment, hij liet zijn kinderen niet in de steek. En zo ging hij met hen mee, de gaskamer in. Want hij was één met hen. Korczak was een bijzonder mens, en je kunt je afvragen: waarom was hij zó bewogen met weeskinderen? Daar zal veel over te zeggen zijn, maar één ding moet zeker meegespeeld hebben: Korczak had zelf op jonge leeftijd zijn vader verloren. Zijn vader was overleden toen hij zelf 17 was. Korczak wist uit eigen ervaring wat het is om een ouder te missen, om te leven zonder vader. Daarom was hij des te meer een beschermer van zijn weeskinderen. In Yad Vashem, het holocaustmuseum in Jeruzalem, is er een monument voor hem. En dan zie je hem, met een héél grote hand, beschermend om de kinderen heen.

En zo is er ook iemand die beschermend Zijn handen om jouw leven heen houdt. Iemand die weet wat jij meemaakt, omdat Hij het Zelf heeft meegemaakt. Hij, de grote Hogepriester, heeft medelijden met jouw en

mijn zwakheden, want Hij is op dezelfde manier als wij verzocht, zo zegt de schrijver van de Hebreeënbrieff. En daarom is zijn conclusie, in vers 16: 'Laten wij dan met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid verkrijgen en genade vinden om geholpen te worden op het juiste tijdstip.'

6. Ga zonder schroom naar Zijn troon!

Dat mogen we doen, elke dag van ons leven. Dat mogen we doen, ook vanavond. We richten ons tot de Heiland van de wereld, tot de Middelaar tussen God en mensen, en via Hem mogen we alles voorleggen aan de hemelse Vader, de Schepper van hemel en aarde, de Koning van de kosmos, de Heer van het heelal. En als je bidt, denk dan aan Jezus die neerknielde en pleitte voor Petrus. Denk aan Zijn smeekgebed voor de leerling die Hem zou verloochenen. Als je bidt, denk dan aan het moment dat Hij Zich omkeerde en naar Petrus keek. Denk dan aan de manier waarop Hij de band herstelde die Petrus net daarvoor had verbroken. Als je bidt, denk dan aan de opgestane Heer, die naar de hemel is gevaren om daar voor ons te pleiten bij de Vader. Denk aan Hem, de Koning, die zit aan de rechterhand van God. Je gebed is beslist van enorme waarde. Je gebed is voor Hem van het grootste belang. Als je roept is Hij één en al oor. Waarom? Omdat Hij weet wat jij meemaakt. Omdat Hij Zelf Mens geweest is. Omdat Hij onze zwakheden van binnenuit kent. Niet voor niets heet Zijn troon de troon van de genade... Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, reneveranloon@samaritaan.org

Biddag voor gewas en arbeid, 13 maart 2024, 20.00 uur

Woord van welkom

Samenzang: De Nieuwe Psalmberijming (DNP) Psalm 147 vers 3, 4 en 7

Stil gebed, votum en groet

Aanvangstekst 1 Tes. 5 vers 16-18 "Wees altijd verheugd, bid onophoudelijk, dank God onder alle omstandigheden, want dat is wat Hij van u, die één bent met Christus Jezus, verlangt."

Samenzang: Gez. 235 vers 1 en 2 Liedboek '73

Geloofsbelijdenis

Samenzang: Psalm 81 vers 1 en 9 Liedboek '73

Gebed

Lezing uit de Bijbel: Lukas 22: 54-71 en Hebr. 4: 14-16 (HSV)

Samenzang: Schriftberijming 26 vers 1 en 2 (wijs: Gez. 279 Liedboek '73) (tekst zie onderaan)

Preek (Hebr. 4: 16) 'Zonder schroom naar Jezus toe'

Samenzang: Weerklank Gez. 152 vers 1, 2 en 3 (tekst zie onderaan)

Gebed 1: voor het gewas en voor de wereld (...)

Samenzang: Gez. 408 vers 1 en 2 Liedboek '73

Gebed 2: voor onze arbeid (...)

Samenzang: Gez. 408 vers 4, 5 en 6 Liedboek '73

Gebed 3: voor de kerk (...)

Stil gebed, Onze Vader

Collecte

Samenzang: Schriftberijming 26 vers 3 en 4 (wijs: Gez. 279 Liedboek '73) (tekst zie onderaan)

Zegen

Gez. 152 Weerklank

1.

Lam Gods, dat zo onschuldig
zo moedig en geduldig,
aan 't schand-lijk kruishout lijdt,
verdienden niet mijn zonden
die striemen en die wonden?
Ik weet dat Gij onschuldig zijt!

2.

Niet Gij, nee ik moest sterven
en 's Vaders liefde derven
in eindeloze pijn!
Maar in uw mededogen
sloeg Gij op mij uw ogen
en wilde mijn Verlosser zijn.

3.

Dat ik U dankbaar nader,
o Voorspraak bij de Vader,
wat is uw liefde groot!
Gij wilde mij hergeven
het eeuwig, hemels leven
en stierf daarom die wrede dood.

Schriftberijming 26

1 Wij mogen tot Gods woning gaan,
vrijmoedig binnentreden,
want Christus heeft de weg gebaad,
Hij heeft voor ons geleden.
Hij is het die ons volgen doet.
Verzoend door zijn vergoten bloed
is al wat wij misdeden.

2 Een nieuwe weg heeft Hij bereid,
een weg die leidt naar 't leven.
Hij heeft hem voor ons ingewijd
en voor ons vrijgegeven.
Zijn offer bracht verlossing aan,
het tempelkleed is weggedaan,
de scheiding opgeheven.

3 In 't huis waar God zijn volk ontmoet,

heeft Hij de troon bestegen.
Daar is Hij priester, groot en goed,
ons biddend toegenegen.
Laat ons in vast geloof dan gaan,
gereinigd, zuiver voor God staan,
zijn vrijspraak klinkt ons tegen.

4 Laat ons belijden deze hoop,
van twijfel zij geen sprake,
want God vervult wat Hij belooft,
men kan er staat op maken.
Elk spoor' de ander in de strijd
tot liefde aan, tot dienstbaarheid,
tezamen biddend, wakend.